

Sprawa C-347/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

28 lipca 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Administratīvā rajona tiesa (rejonowy sąd administracyjny, Łotwa)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

15 lipca 2020 r.

Strona skarżąca:

SIA Zinātnes parks

Druga strona postępowania:

Finanšu ministrij

[...]

**ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA (rejonowy sąd administracyjny,
Łotwa)**

[...]

POSTANOWIENIE

[...] z dnia 15 lipca 2020 r.

Administratīvā rajona tiesa (rejonowy sąd administracyjny)[...]

[...] [skład sądu]

rozpatrzył na posiedzeniu jawnym w postępowaniu sądowoadministracyjnym wszczętym w drodze skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej przez SIA Zinātnes parks od decyzji [...] wydanej w dniu 4 listopada 2019 r. przez ministerstwo finansów.

Przedmiot postępowania głównego i istotne okoliczności faktyczne

1. W dniu 15 stycznia 2019 r. Centrālā finanšu un līgumu aģentūra (centralna agencja ds. finansów i zamówień; zwana dalej „agencją”) ogłosiła drugi etap publicznego zaproszenia do składania wniosków dotyczących projektów w celu otrzymania pomocy w ramach programu współfinansowania „Wzrost i zatrudnienie” z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, cel szczegółowy 3.1.1 („Przyczynienie się do tworzenia i rozwoju MŚP, w szczególności w przemyśle wytwórczym i sektorach priorytetowych RIS3”), środek 3.1.1.5 („Pomoc inwestycyjna na wsparcie tworzenia lub odbudowy obiektów produkcyjnych i infrastruktury produkcyjnej”)¹. W związku z wprowadzonymi zmianami² ostateczny termin na złożenie wniosków dotyczących projektów został wyznaczony na dzień 30 kwietnia 2019 r.
2. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością Zinātnes parks, która jest skarżącą, złożyła wniosek dotyczący projektu w agencji w dniu 30 kwietnia 2019 r. **[Or. 2]**

Wraz z wnioskiem skarżąca przedstawiła uchwałę jej zgromadzenia wspólników z dnia 29 kwietnia 2019 r. w sprawie zmiany statutu oraz podwyższenia kapitału zakładowego w drodze wpłaty w określonym terminie przez konkretnego wspólnika ułamka kapitału zakładowego powiększonego o premię emisyjną.

W okresie oceny projektu skarżąca poinformowała agencję, że podwyższenie kapitału zakładowego zostało wpisane do rejestru handlowego w dniu 24 lipca 2019 r.³, natomiast w ramach postępowania w przedmiocie skargi przedstawiła ona tytułem uzupełnienia śródk okresowe sprawozdanie operacyjne zatwierdzone przez biegłego rewidenta.
3. Decyzją ministerstwa finansów z dnia 4 listopada 2019 r., która zakończyła postępowanie administracyjne, wniosek skarżącej został odrzucony na tej podstawie, że w dniu złożenia wniosku należało uznać skarżącą za „przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji” w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia Komisji nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu.

¹ Zobacz jego publikację na stronie internetowej <https://www.vestnesis.lv/op/2019/10.PD3> (dostęp w dniu 9 lipca 2020 r.).

² Zobacz ich publikację na stronie internetowej <https://www.vestnesis.lv/op/2019/69.PD3> (dostęp w dniu 9 lipca 2020 r.).

³ Zobacz jego publikację na stronie internetowej <https://www.vestnesis.lv/op/2019/152.KRI108> (dostęp w dniu 15 lipca 2020 r.).

W decyzji wskazano, że niezależnie od uchwały zgromadzenia wspólników spółki, zgodnie z art. 202 ust. 3 Komerclikums (kodeksu handlowego) uznaje się, iż kapitał zakładowy ulega podwyższeniu dopiero po wpisaniu nowych udziałów do rejestru handlowego, oraz że wpis ten nastąpił po złożeniu wniosku dotyczącego projektu. Celem publicznego zaproszenia do składania wniosków jest zapewnienie wnioskodawcom możliwości konkurowania na równych zasadach, w związku z czym po złożeniu wniosków dotyczących projektów nie jest możliwe składanie wyjaśnień do nich. Ponadto zgodnie z pkt 7.17 specyfikacji istotnych warunków zaproszenia do składania wniosków⁴ w celu wykazania poprawy sytuacji finansowej konieczne jest przedłożenie bezpośrednio wraz z wnioskiem dotyczącym projektu nie jakiegokolwiek dokumentu, lecz **śródkresowego sprawozdania operacyjnego zatwierdzonego przez biegłego rewidenta**, tak aby agencja mogła uzyskać prawdziwy obraz sytuacji finansowej skarżącej.

4. Skarżąca wniosła skargę do sądu [odsyłającego], podnosząc, że w dniu złożenia wniosku dotyczącego projektu nie powinna być zostać uznana za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji, biorąc pod uwagę uchwałę przyjętą przez jej zgromadzenie wspólników i przedstawioną instytucji wraz z tym wnioskiem. Zdaniem skarżącej niedostarczone informacje nie mają same w sobie wpływu na jej sytuację finansową, w związku z czym mogą one również zostać przedstawione w okresie oceny wniosku.
5. W ramach postępowania sądownoadministracyjnego strony są zgodne co do tego, że gdyby wzięto pod uwagę dane finansowe zawarte w ostatnim sprawozdaniu finansowym skarżącej za 2018 r., skarżąca miałaby status przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia nr 651/2014. Bezsporne jest również, że w następstwie podwyższenia kapitału zakładowego i wpisania odpowiedniej zmiany do rejestru handlowego w dniu 24 lipca 2019 r. skarżąca usunęła ten brak.

W postępowaniu spór dotyczy w głównej mierze tego, czy – a jeśli tak, to w jakim zakresie – działania podjęte przez skarżącą w celu poprawy jej sytuacji finansowej miały wpływ na ocenę wniosku dotyczącego projektu w ramach publicznego zaproszenia do składania wniosków. **[Or. 3]**

Ramy prawne

Prawo Unii Europejskiej

6. Rozporządzenie nr 651/2014
 - 6.1. Zgodnie z jego motywem 14:

⁴ Specyfikacja istotnych warunków zaproszenia do składania wniosków jest dostępna na stronie internetowej <https://www.cfla.gov.lv/lv/es-fondi-2014-2020/izsludinatas-atlases/3-1-1-5-k-2> (dostęp w dniu 9 lipca 2020 r.).

„(14) Pomoc przyznawaną przedsiębiorstwom znajdującym się w trudnej sytuacji należy wyłączyć z zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia, ponieważ taka pomoc powinna być oceniana na podstawie Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw z dnia 1 października 2004 r., których okres ważności został przedłużony komunikatem Komisji dotyczącym przedłużenia okresu ważności Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw z dnia 1 października 2004 r., lub ich kolejnej wersji, w celu uniknięcia przypadków obchodzenia wspomnianych wytycznych, z wyjątkiem programów pomocy na naprawę szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi. Aby zagwarantować pewność prawa, należy ustanowić jasne kryteria, które nie wymagają przeprowadzania oceny wszystkich szczegółowych aspektów sytuacji przedsiębiorstwa w celu określenia, czy dane przedsiębiorstwo należy uznać za przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji do celów niniejszego rozporządzenia”.

6.2. Artykuł 2 tego rozporządzenia, zatytułowany „Definicje”, stanowi, co następuje:

„Do celów niniejszego rozporządzenia przyjmuje się następujące definicje:

[...]

18) »przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji« oznacza przedsiębiorstwo, wobec którego zachodzi co najmniej jedna z poniższych okoliczności:

a) w przypadku spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (innej niż MŚP, które istnieje od mniej niż trzech lat lub, do celów kwalifikowalności pomocy na finansowanie ryzyka, MŚP w okresie siedmiu lat od daty pierwszej sprzedaży komercyjnej, które kwalifikuje się do inwestycji w zakresie finansowania ryzyka w następstwie przeprowadzenia procedury *due diligence* przez wybranego pośrednika finansowego), w przypadku gdy ponad połowa jej subskrybowanego kapitału zakładowego została utracona w efekcie zakumulowanych strat. Taka sytuacja ma miejsce, gdy w wyniku odliczenia od rezerw (i wszystkich innych elementów uznawanych za część środków własnych przedsiębiorstwa) zakumulowanych strat powstaje ujemna skumulowana kwota, która przekracza połowę subskrybowanego kapitału zakładowego. Do celów niniejszego przepisu »spółka z ograniczoną odpowiedzialnością« odnosi się w szczególności do rodzajów jednostek podanych w załączniku I do dyrektywy 2013/34/UE, a »kapitał zakładowy« obejmuje, w stosownych przypadkach, wszelkie premie emisyjne;

[...]”.

7. Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006 reguluje w art. 125 funkcje instytucji zarządzającej, stanowiąc w ust. 3, co następuje:

„W odniesieniu do wyboru operacji instytucja zarządzająca:

- a) sporządza i, po zatwierdzeniu, stosuje odpowiednie procedury wyboru i kryteria, które:
 - (i) zapewniają, że operacje przyczynią się do osiągnięcia celów szczegółowych i rezultatów odpowiednich priorytetów; **[Or. 4]**
 - (ii) są niedyskryminacyjne i przejrzyste;
 - (iii) uwzględniają ogólne zasady ustanowione w art. 7 i 8;

[...]”.

8. Dyrektywa 2017/1132

8.1. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2017/1132 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie niektórych aspektów prawa spółek stanowi w art. 68 zatytułowanym „Decyzja walnego zgromadzenia dotycząca podwyższenia kapitału”, co następuje:

„1. Walne zgromadzenie podejmuje decyzję o każdym podwyższeniu kapitału. Decyzja ta, jak również dokonanie podwyższenia objętego kapitału są ogłaszane w sposób przewidziany w przepisach każdego z państw członkowskich zgodnie z art. 16.

[...]”.

8.2. Zgodnie z brzmieniem art. 14 tej dyrektywy, zatytułowanego „Dokumenty i informacje podlegające ujawnieniu przez spółki”:

„Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia obowiązkowego ujawniania przez spółki co najmniej następujących dokumentów i informacji:

[...]

e) co najmniej raz w roku kwota objętego kapitału, jeśli akt założycielski lub statut wymieniają kapitał autoryzowany, chyba że podwyższenie objętego kapitału wymaga zmiany statutu;

[...]

8.3. Artykuł 16 dyrektywy, zatytułowany „Ujawnianie danych w rejestrze”, stanowi:

„[...]

6. Spółka może powoływać się wobec osób trzecich na dokumenty i informacje dopiero po ich ujawnieniu zgodnie z ust. 5, chyba że spółka udowodni, że osoby trzecie były o nich poinformowane.

[...]

7. [...]

Ponadto osoby trzecie mogą zawsze powoływać się na dokumenty i informacje, dla których formalności ogłoszeniowe nie zostały jeszcze spełnione, chyba że brak ujawnienia pozbawia je skuteczności”.

Prawo łotewskie

9. Wdrażanie funduszy Unii Europejskiej na Łotwie jest uregulowane w Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda 2014.-2020. gada plānošanas perioda vadības likums (ustawie o zarządzaniu funduszami strukturalnymi i Funduszem Spójności Unii Europejskiej w okresie programowania 2014–2020)⁵.

9.1. Artykuł 21 wspomnianej ustawy, zatytułowany „Wybór wniosków dotyczących projektów”, stanowi, co następuje:

„1. Zaproszenie do składania wniosków dotyczących projektów ma charakter:

1) publiczny, w przypadku gdy między wnioskodawcami istnieje konkurencja na równych zasadach w zakresie oceny wniosków dotyczących projektów i przyznania finansowania z funduszu Unii Europejskiej; [...]

[...]

2. Instytucja łącznikowa dokonuje wyboru wniosków dotyczących projektów zgodnie z metodami wyboru i specyfikacją istotnych warunków zaproszenia do składania wniosków. Specyfikacja jest sporządzana i, w porozumieniu z instytucją

⁵ Wszystkie zewnętrzne łotewskie akty prawne są dostępne, w ich brzmieniu obecnym i historycznym, na stronie internetowej <https://likumi.lv/>.

odpowiedzialną oraz instytucją zarządzającą, zatwierdzana przez instytucję łącznikową.

[...]

5. Wnioskodawcy przygotowują i składają swoje wnioski zgodnie z postanowieniami specyfikacji istotnych warunków zaproszenia do składania wniosków. **[Or. 5]**

[...]”.

9.2. Artykuł 25 tej ustawy, zatytułowany „Przyjęcie, przyjęcie warunkowe lub odrzucenie wniosków w ramach publicznych postępowań w sprawie wyboru projektów”, stanowi w ust. 3:

„3. Decyzja o odrzuceniu wniosku dotyczącego projektu zostaje wydana, jeżeli występuje co najmniej jedna z następujących okoliczności:

[...]

2) Wniosek nie spełnia kryteriów oceny, a usunięcie braków, o których mowa w ust. 4 niniejszego artykułu, miałoby wpływ na istotę wniosku.

[...]

4. Decyzja o warunkowym przyjęciu wniosku jest wydawana, jeżeli wnioskodawca musi wykonać pewne działania określone przez instytucję łącznikową, aby wniosek w pełni spełniał kryteria oceny i aby projekt mógł zostać prawidłowo zrealizowany. Decyzja ta określa odpowiednie warunki, a zgodność z nimi jest weryfikowana, biorąc pod uwagę specyfikację istotnych warunków zaproszenia do składania wniosków. Jeżeli którykolwiek z warunków określonych w tej decyzji nie jest spełniony lub nie jest spełniony w terminie wyznaczonym w decyzji, wniosek uznaje się za odrzucony”.

9.3. Zgodnie z art. 30 rzeczonej ustawy, zatytułowanym „Wyjaśnienia w przedmiocie wniosków dotyczących projektów”:

„W okresie od złożenia wniosku dotyczącego projektu do wydania decyzji o bezwarunkowym przyjęciu wniosku, decyzji o warunkowym przyjęciu wniosku lub decyzji o odrzuceniu wniosku wniosek ten nie może być przedmiotem wyjaśnień”.

10. Rozpatrywany środek pomocy podlega przepisom Ministru kabineta 2018. gada 25. septembra noteikumi Nr. 612 „Darbības programmas »Izaugsme un nodarbinātība« 3.1.1. specifiskā atbalsta mērķa »Sekmēt MVK izveidi un attīstību, īpaši apstrādes rūpniecībā un RIS3 prioritārajās nozarēs« 3.1.1.5. pasākuma »Atbalsts ieguldījumiem ražošanas telpu un infrastruktūras izveidei vai rekonstrukcijai« otrās projektu iesniegumu atlases kārtas īstenošanas noteikumi”

[rozporządzenia rady ministrów nr 612 z dnia 25 września 2018 r. w sprawie zasad przeprowadzenia drugiego etapu wyboru projektów w ramach programu operacyjnego „Wzrost i zatrudnienie”, cel szczegółowy 3.1.1 („Przyczynienie się do tworzenia i rozwoju MŚP, w szczególności w przemyśle wytwórczym i sektorach priorytetowych RIS3”), środek 3.1.1.5 („Pomoc inwestycyjna na wsparcie tworzenia lub odbudowy obiektów produkcyjnych i infrastruktury produkcyjnej”)].

10.1. Zgodnie z ust. 7 tego rozporządzenia:

„Drugi etap wyboru projektów w ramach danego środka przeprowadza się w drodze publicznego zaproszenia do składania wniosków”.

10.2. Zgodnie z ust. 15 rzeczonego rozporządzenia:

„Projekt nie podlega finansowaniu, jeżeli:

[...]

15.3. Wnioskodawca ma status przedsiębiorcy znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia Komisji nr 651/2014;

[...]”.

11. Praktyczne aspekty wyboru wniosków są natomiast uregulowane w specyfikacji istotnych warunków zaproszenia do składania wniosków sporządzonej przez agencję i w załącznikach do niej⁶.

Załącznik 5 do specyfikacji istotnych warunków, zatytułowany „Metody stosowania kryteriów oceny wniosku”, opisuje w sekcji II pkt 6, w jaki sposób ocenia się, czy wnioskodawca jest przedsiębiorstwem (podmiotem gospodarczym) znajdującym się w trudnej sytuacji:

„»Bezwarunkową ocenę pozytywną« przyznaje się, w przypadku gdy wnioskodawca nie jest podmiotem gospodarczym znajdującym się w trudnej sytuacji. Określenie przedsiębiorstwa jako znajdującego się w trudnej sytuacji **[Or. 6]** w chwili podejmowania decyzji o przyznaniu pomocy musi być obiektywnie uzasadnione w oparciu o możliwe do zweryfikowania i wiarygodne dane dotyczące wnioskodawcy i przedsiębiorstw z nim powiązanych:

- a) weryfikuje się informacje zawarte w ostatnim końcowym sprawozdaniu rocznym dostępnym publicznie;

⁶ Specyfikacja istotnych warunków zaproszenia do składania wniosków i załączniki do niej są dostępne na stronie internetowej <https://www.cfla.gov.lv/lv/es-fondi-2014-2020/izsludinatas-atlases/3-1-1-5-k-2> (dostęp w dniu 9 lipca 2020 r.).

- b) w przypadku przedstawienia śródkresowego sprawozdania operacyjnego, które zostało zatwierdzone przez biegłego rewidenta, dane zawarte w tym sprawozdaniu zostaną wykorzystane w celu ustalenia, czy przedsiębiorstwo znajduje się w trudnej sytuacji;
- c) jeżeli wnioskodawca powołuje się na publicznie dostępne (możliwe do zweryfikowania) informacje dotyczące podwyższenia kapitału zakładowego, które nastąpiło po ostatnim końcowym sprawozdaniu rocznym, informacje takie są brane pod uwagę wraz ze śródkresowym sprawozdaniem operacyjnym zatwierdzonym przez biegłego rewidenta.

[...]

Ocena jest „warunkowo pozytywna”, w przypadku gdy przedstawione informacje są niekompletne lub niewystarczająco szczegółowe. Wnioskodawca jest wzywany do przedstawienia wyjaśnień dotyczących dostarczonych informacji. Wyjaśnienia mogą dotyczyć jedynie aspektów technicznych, arytmetycznych i redakcyjnych.
[...]

Ocena jest »negatywna«, jeżeli wnioskodawca odpowiada jednej z cech podmiotów gospodarczych znajdujących się w trudnej sytuacji, nie spełnił warunków określonych w decyzji o warunkowym przyjęciu wniosku lub, pomimo spełnienia tych warunków, nadal nie spełnia wymogów, lub też nie spełnił tych warunków w terminie wyznaczonym w decyzji o warunkowym przyjęciu wniosku”.

12. Na Łotwie działalność spółek handlowych reguluje kodeks handlowy.

12.1. Artykuł 12 tego kodeksu, zatytułowany „Ujawnianie danych w rejestrze”, stanowi:

„1. Wpisy do rejestru handlowego wywołują skutki wobec osób trzecich z chwilą ich ujawnienia. [...]

2. W przypadku gdy informacje, które mają być wpisane do rejestru handlowego, nie są wpisane lub są wpisane, ale nie ujawnione, na informacje te nie może się powoływać wobec osób trzecia osoba, na rzecz której powinny być zostać wpisane, chyba że te osoby trzecie wiedziały już o owych informacjach.

[...]”.

12.2. Artykuł 196 wspomnianego kodeksu, zatytułowany „Uchwały w sprawie zmiany wysokości kapitału zakładowego”, stanowi, co następuje:

„1. Podwyższenie lub obniżenie kapitału zakładowego może nastąpić wyłącznie w drodze uchwały zgromadzenia wspólników, określającej zasady tego podwyższenia lub obniżenia.

[...]

3. W przypadku uchwały w sprawie zmiany wysokości kapitału zakładowego należy jednocześnie dokonać odpowiedniej zmiany statutu”.

12.[3]. Artykuł 202 rzezonego kodeksu, zatytułowany „Wnioski do rejestru handlowego dotyczące podwyższenia kapitału zakładowego”, stanowi w ust. 3:

„Podwyższenie kapitału zakładowego uważa się za dokonane w dniu wpisania do rejestru handlowego nowej wysokości kapitału”.

Powody, dla których sąd odsyłający ma wątpliwości co do stosowania i wykładni przepisów prawa Unii

13. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału treści przepisu prawa Unii, który nie zawiera wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich dla określenia jego znaczenia i zakresu, należy zwykle nadać w całej Unii autonomiczną i jednolitą wykładnię [**Or. 7**], którą należy ustalić, uwzględniając kontekst przepisu i cel danego uregulowania (zob. na przykład wyrok z dnia 10 grudnia 2010 r., Mercredi, C-497/10, EU:C:2010:829, pkt 45).

Pojęcie „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji” zostało wprowadzone do prawa krajowego w dziedzinie pomocy państwa (do której należy również finansowanie z funduszy Unii Europejskiej) na mocy art. 2 pkt 18 rozporządzenia nr 651/2014. Ponieważ przepisy rozporządzenia nr 651/2014 i inne przepisy prawa Unii regulujące pomoc państwa nie zawierają żadnego wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, sąd odsyłający uważa, że pojęcie „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji” powinno być przedmiotem wykładni autonomicznej w celu zapewnienia jednolitego charakteru oceny przedsiębiorstw i stosowania warunków pomocy państwa we wszystkich państwach członkowskich.

Biorąc pod uwagę, że wykładnia i stosowanie prawa Unii należą do kompetencji Trybunału, sąd odsyłający uważa za konieczne skierowanie kwestii prawnych będących przedmiotem niniejszej sprawy do Trybunału.

14. Zważywszy na podstawie odrzucenia wniosku, na którą powołała się instytucja, w niniejszej sprawie decydujące znaczenie ma wyjaśnienie przede wszystkim prawidłowego rozumienia pojęcia „subskrybowanego kapitału zakładowego” użytego w art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia nr 651/2014.

W łotewskim porządku prawnym, w dziedzinie prawa handlowego stosowane jest pojęcie „kapitału zakładowego”, który stanowi wkład pieniężny lub wkład w postaci innych papierów wartościowych podlegających wycenie pieniężnej, wniesiony w celu utworzenia i prowadzenia działalności gospodarczej w spółce kapitałowej. Zgodnie z art. 202 ust. 3 kodeksu handlowego podwyższenie kapitału zakładowego uważa się za dokonane w dniu wpisania nowej wysokości kapitału

do rejestru handlowego, co oznacza, że przed ujawnieniem odpowiedniej uchwały zgromadzenia wspólników zmiana kapitału zakładowego nie wywołuje skutków, w związku z czym nie można się na nią powoływać wobec osób trzecich.

Jednocześnie sąd odsyłający nie zauważa *prima facie*, że dyrektywa 2017/1132 wyraźnie ustanawia taką bezwzględnie obowiązującą przesłankę skuteczności uchwał walnego zgromadzenia w sprawie podwyższenia subskrybowanego kapitału zakładowego lub że pozostawia ona uregulowanie tej kwestii państwowemu członkowskim. Sąd odsyłający ma zatem wątpliwości, czy wydając zaskarżoną decyzję, instytucja prawidłowo zinterpretowała pojęcie „subskrybowanego kapitału zakładowego”, o którym mowa w art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia nr 651/2014, w kontekście rozumienia pojęcia kapitału zakładowego zawartego w łotewskich przepisach krajowych, zgodnie z którym „subskrybowany kapitał zakładowy” oznacza jedynie kwotę kapitału zakładowego, która jest ujawniana (publikowana) zgodnie z wymogami określonymi w przepisach krajowych.

Zdaniem skarżącej uchwała zgromadzenia wspólników, na mocy której konkretny wspólnik zobowiązał się do zainwestowania w podwyższenie kapitału zakładowego, oraz fakt, że o okoliczności tej powiadomiono instytucję, stanowi wystarczającą podstawę, aby uznać, że subskrybowany kapitał zakładowy uległ podwyższeniu i że spółka nie odpowiada już cechom przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia nr 651/2014.

W niniejszej sprawie prawidłowe rozumienie tego pojęcia ma decydujące znaczenie, ponieważ określa ono ramy odniesienia dla oceny sytuacji finansowej skarżącej. Sądowi odsyłającemu nie udało się znaleźć odpowiedzi na żadne podobne pytanie w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału. **[Or. 8]**

15. Ponadto w niniejszej sprawie powstaje pytanie, czy przy ocenie sytuacji finansowej podmiotu wnioskującego o udzielenie pomocy istotne są wymogi określone w ramach procedury wyboru, dotyczące dokumentów, które należy przedstawić, oraz czy stwierdzone braki mogą zostać usunięte w toku procedury wyboru.

W tym względzie należy przypomnieć, że agencja zorganizowała publiczne zaproszenie do składania wniosków w sprawie wyboru projektów, co oznacza istnienie konkurencji na równych zasadach między wnioskodawcami ubiegającymi się o zatwierdzenie projektów i przyznanie finansowania z funduszu Unii Europejskiej. W związku z tym agencja uważa, że w odniesieniu do wszystkich wnioskodawców istnieją ściśle określone wymogi w zakresie wyboru, które są istotne, i że co do zasady wnioski dotyczące projektów nie mogą być przedmiotem wyjaśnień ze strony wnioskodawców po ich złożeniu, w tym nie można przedstawiać dodatkowych dokumentów mających na celu wykazanie sytuacji finansowej wnioskodawców, ponieważ stanowiłoby to przedłożenie wyjaśnień do owych wniosków i naruszyłoby zasadę równego traktowania ze szkodą dla innych wnioskodawców. Natomiast zdaniem skarżącej, jeżeli

przedstawione przez nią informacje dotyczące jej sytuacji finansowej są niewystarczające w ocenie instytucji, nie zmienia to samo w sobie jej sytuacji finansowej, a zatem stwierdzone braki mogą zostać usunięte w okresie wyboru.

W myśl art. 125 ust. 3 lit. a) ppkt ii) rozporządzenia nr 1303/2013 zasady wyboru muszą być przejrzyste i niedyskryminacyjne. Zgodnie z wstępną oceną sądu odsyłającego z zasad tych wynika zasada podstawowa, ustanowiona w art. 30 ustawy o zarządzaniu funduszami strukturalnymi i Funduszem Spójności Unii Europejskiej w okresie programowania 2014–2020 oraz sprecyzowana w specyfikacji istotnych warunków zaproszenia do składania wniosków, zgodnie z którą wnioski dotyczące projektów nie mogą być przedmiotem wyjaśnień po ich złożeniu. Instytucja powinna przestrzegać kryteriów, które sama ustanowiła, w związku z czym jest ona zobowiązana wykluczyć z etapu wyboru projektów tych wnioskodawców, którzy nie dostarczyli dokumentu lub informacji, których dostarczenie było wymagane w dokumentach regulujących wybór. Podobne orzecznictwo zostało przyjęte przez Trybunał w odniesieniu do zamówień publicznych, w których również istnieje obowiązek przestrzegania podobnych zasad przy wyborze ofert (zob. podobnie wyroki: z dnia 7 kwietnia 2016 r., Partner Apelski Dariusz, C-324/14, EU:C:2016:214, pkt 62; z dnia 6 listopada 2014 r., Cartiera dell’Adda, C-42/13, EU:C:2014:2345, pkt 42), natomiast sąd odsyłający nie był w stanie znaleźć odpowiedzi na żadne podobne pytanie w dotychczasowym orzecznictwie Trybunału dotyczącym dziedziny pomocy państwa.

16. W związku z powyższym oraz w celu wyjaśnienia, w jaki sposób należy stosować przepisy Unii dotyczące przyznawania pomocy państwa, sąd odsyłający uważa za konieczne skierowanie sprawy do Trybunału.

[...] [zawieszenie postępowania]

Sentencja

Na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej [...] [odesłanie do krajowych przepisów proceduralnych] Administratīvā rajona tiesa (rejonowy sąd administracyjny, Łotwa) **[Or. 9]**

postanawia

skierować do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytania prejudycjalne:

- 1) Czy pojęcie „subskrybowanego kapitału zakładowego” zawarte w art. 2 pkt 18 lit. a) rozporządzenia Komisji nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, w związku z innymi przepisami prawa Unii dotyczącymi działalności spółek, należy interpretować w ten sposób, że w celu ustalenia subskrybowanego kapitału zakładowego należy

się oprzeć jedynie na informacjach, które zostały ujawnione w sposób przewidziany w prawie krajowym każdego państwa członkowskiego, biorąc pod uwagę, że w konsekwencji informacje te należy uznać za wywołujące skutek dopiero od tej chwili?

- 2) Czy przy ocenie pojęcia „przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji”, o którym mowa w art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu, należy przywiązywać wagę do wymogów określonych w ramach procedury wyboru projektów finansowanych z funduszy europejskich, dotyczących tego, jakie dokumenty należy przedstawić w celu wykazania sytuacji finansowej danego przedsiębiorstwa?
- 3) Na wypadek udzielenia odpowiedzi twierdzącej na drugie pytanie prejudycjalne, czy przepisy krajowe dotyczące wyboru projektów, które stanowią, że wnioski dotyczące projektów nie mogą być przedmiotem wyjaśnień po ich złożeniu, są zgodne z zasadami przejrzystości i niedyskryminacji określonymi w art. 125 ust. 3 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006?

zawiesić postępowanie do czasu wydania orzeczenia przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

[...] [podpisy i pieczęć]